

men dækker enhver form for håndtering af oplysninger. Ved at bruge samme formulering som i forslaget til lov om behandling af personoplysninger bliver der overensstemmelse mellem de to lovforslags sprogbrug.

Stk. 3-5 indeholder en udtømmende angivelse af, til hvilke formål der kan ske behandling af oplysninger om, hvor betalingsmidlerne har været anvendt, og hvad der er købt. Formålet med bestemmelserne er at sikre, at sådanne oplysninger ikke benyttes til uvedkommende formål eller i integritetskrænkende øjemed, fx ved opstilling af forbrugsprofiler for den enkelte eller grupper af forbrugere. Med bestemmelserne forbydes således, at de nævnte oplysninger benyttes til at kortlægge brugernes forbrugsmønstre. Bestemmelserne indebærer en skærpelse i forhold til reglerne i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger.

I forhold til betalingskortlovens § 24 er anvendelsesområdet blevet indsnævret, idet de foreslåede bestemmelser alene vedrører oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, og hvad de har købt. Det er alene disse oplysninger, som må anses for særligt følsomme og egnede til anvendelse til uvedkommende formål, fx dannelsen af forbrugsprofiler eller direkte markedsføring.

Bestemmelserne i § 12, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på de generelle kontooplysninger, som udstederen er i besiddelse af. De generelle kontooplysninger er bl.a. data om brugeren (navn, adresse og eventuelt CPR-nummer) samt oplysninger om betalingsdato, beløb, betalingsmåde, oplysninger om indbetalinger, udviklingen i det økonomiske mellemværende mellem udbyder og bruger (saldoen), overtræk, udsendelse af rykkere og beregning af renter, gebyrer mv.

Oplysninger afgivet i forbindelse med en kreditværdighedsvurdering må tillige anses for at vedrøre det generelle økonomiske mellemværende mellem bruger og udsteder.

Posterings, der er foretaget uden anvendelse af et betalingsmiddel, som er omfattet af denne lov, falder ligeledes uden for de foreslåede regler. Betaling af fx husleje via BetalingsService vil således ikke være omfattet reglen.

De oplysninger, som ikke bliver reguleret af stk. 3 og 4, vil efter stk. 1 være reguleret af den almindelige databeskyttelseslovgivning og af markedsføringsloven.

Efter stk. 3 kan der kun ske en behandling af oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, og hvad de har købt, til de i nr. 1-3 angivne formål. De i nr. 1-3 angivne formål svarer til formålene angivet i betalingskortlovens § 24.

Til nr. 1

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 1, indebærer, at oplysninger om betalingstransaktioner kan benyttes til beregning af eventuelle gebyrer efter § 13 samt til udregning af rabatter, bonus eller lignende, når det sker som led i en lovlig aktivitet, og når oplysningerne i øvrigt ikke anvendes til uvedkommende formål. Betydningen af ordene "eller andre funktioner, som udstederen har knyttet til betalingsmidlet" dækker bl.a. den situation, hvor en rabatfunktion kombineres med betalingsfunktionen.

Til nr. 3

Henvisningen i stk. 3, nr. 3, til "anden lovgivning" relaterer sig til, at der fx i skattelovgivningen eller i retsplejeloven (i forbindelse med en politimæssig efterforskning) kan være fastsat regler, som hjemler yderligere mulighed for anvendelse af oplysninger, der stammer fra betalingstransaktioner.

Det følger af henvisningen i nr. 3 til anden lovgivning og til formålet med lovens registerregler, at disse ikke kan omgås ved at skaffe sig et samtykke fra brugeren efter lov om behandling af personoplysninger om anvendelse af betalingsmidlet.

Til stk. 4

Efter stk. 4 er det alene oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, der kan behandles til de i nr. 1 og 2 nævnte formål. Undtagelserne i stk. 4 er nye.

Til nr. 1

Efter nr. 1 kan udstederen behandle oplysninger om, hvor betalingsmidlet er anvendt, hvis dette er nødvendigt for udstederens rådgivning af en bruger med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af betalingsmidlet. Det er en betingelse, at de oplysninger, der frembringes, alene angår, hvilke typer betalingstransaktioner brugeren foretager. Undtagelsen indebærer således, at en udsteder fx kan rådgive om, hvilket betalingsmiddel det vil være hensigtsmæssigt at anvende, hvis en bruger ønsker at foretage betalinger på Internettet, eller hvordan en bruger mest hensigtsmæssigt foretager betalinger til udlandet eller lignende.